

Gimnaz. i Liceum
w ob. C. Nr. 2.
w Teheranie

MF - 1 -
21
10461

Huruga Tadousz
kl I b gimn.

10467

Moje wspomnienia z pobytu w Rosji Sowieckiej.

W dniu 29 czerwca pamiętam jeszcze było ciemno jak głośnie dobiegała nas do drzwi obudziło nas. Nie trzeba było pytać po co nieproszeni goście przyszli o tak wczesnej porce. Odrazu nam upadło na myśl, że czego tak bardzo wrogiej obawialiśmy się. Drzwi przetknięta służba i weszło trzech emkawiedzieli, którzy wzniesli od nas szybkiego ubierania się i pakowania rzeczy na drogę. Nie pomogło tłumaczenie i wyjaśnianie że wszystkie dokumenta są w porządku. Ciężarówci ich szybko wycałowała się i zaczęli krzywić co jeszcze bardziej przyspieszyło się do stracenia głowy w tym zamieszaniu. Po pół godzinie jeden z nich ten który wyprzedził powrócił, i obaczywszy nas jeszcze nie zadowolony, wycałował rewolwer i grojąc nim, kazał nam natychmiast zejść na dół, mimo że nie mieliśmy jeszcze spakowanej porceli, ani nic ciepłego.

10467

Tam po godzinnych czekaniu przyszedło ciarowka, która nas zawiozła na posterunek na leży, przy ulicy Akademickiej, gdzie już było zgromadzonych wielu ludzi. Wszyscy z nich prawie mieli pojęcie, więc ojciec spytał niedoścignętego urzędnika czy można wiać pojechać? na co on nie zgodził. W ten sposób odrychaliśmy się. Tu po kilku godzinnych czekaniu poinformowano nas iż trzeba ładować rzeczy na wor i pojechać na stację. czekały już tutaj na nas ciarowki wozny przegrane na ten nieładki cel. Był to piękny dzień, lecz dla nas on był niegodny. Stoić przysiężło bezlitownie, co dla nas trzydziestu osób w jednym małym wagonie było męka. Dwa dni i dwie noce czekaaliśmy tutaj, aż dopiero trzeciej spóźniłam się lekkie koleśnie się wozna. Wtedy też przez otwartą klapę wagonu na chęć miłały już ostatnie wiadomości. Wiołki miał nam przeja w naszym uem i odnie. Po chwili usłyszełam ułoch w przeciwną stronę wagonu. A potem już wszyscy powstawali zegnając nasze ukochane strony.

10467

W drodze już do unęśwa najciały piernik i inne ciastka wchodzące w
skład. Jak się pole nie okazało a który wóły brakuje to.
Może się rozumieć że napewno skrzyżowały i d. Lwowa portojie
i importu i uciekli czym prędzej. To parę godzinach
miejscowym dawną granicę Polski i dalej jednakim
bez większych oporów, dopuki głód nie ual nie ludziam
nie znaki tak że głodem porażeni dopomnieli się o obywateli
których nie dawali już przez więcej dni. Koczując
i portojów węgry wybiegali aby sobie coś kupić i coś do
zapamiętali nie aż do danego miasta. Były wypadki że na
strach porażającej wroby i takie wypadki poczciwej
i kiel ca stacja mimo lamentów i krzyków aby się
wstrzymał. Z tego powodu strawi nam zamknęła, lecz
to nie pomogło przy pomocy laski otworzyć linij je.
Ale strawi poczciwej wstrzymuje je otwarte ponownie je
zamknęła, ale tym razem jeszcze drucikiem uchręciła.
Teraz była sprawa trudniejsza ale i tym dalszym
właściwie radę. Takie same emogancja trwały do tego czasu

jak mierzliśmy Ural. W wagonie mimo takiej całej muntnej
 chwały, nastrojony powracal wie wygony. Mierzliśmy 16 dni
 od Amli wyjazdu. Sam powiaz i bliżal się już do jeziora
 bajkał. Hejkał on wie po wie i wyjeżdżał i utyjał
 tuneli. Ten prowadził nas samym jezioro retni doro
 lecało między dużymi górami. Mierzliśmy tam piękny
 widok i po paru jeziora dniach wyładowali nas w Tyndra
 400 km. na połnoc od pułweno zachodniej granicy
 Mandiurzi. Ale to jeziora nie koniec po dogodnym
 pobycie w tych ciichich warunkach, wyładowali nas w tam
 jeziora 300 km na połnoc. Droga prowadziła po niezbyt
 gór osiurionych. Po dwóch dniach zajechaliśmy na
 nowe nowe miastka, męce i wyjeżdżamy. Ale
 i tu warunki mieniane nie przedstawiały nam się wesoło.
 Na niewielkiej polanie stało kilka barów koi. Jednym z nich
 odumowony małym małym skierkowie w stronę kam, który
 był jakuchim, dlatego że parę dni temu stały tu
 jeziora renifery jakuchie.

10467

Na marańską i szybko nie przypuszczały, i wzięła do niej legę
potem. Niedługo przy obrypanych i wronem i ranach stały
na nie przycisnęła te całe i lub i pół odwrótych
i kłóci. Po drodze na podmurówce stał
i białe podmurówce przyt. Obliczenia i całe
walantami, skarpelkami i fajkami procesurami
który dopiero wieczorem zaczęli po ciężkiej i bardzo
pracy do domu. Podlega była i kłóci a i rąk
obliczenia i całe i aby nie czuła nic i rąk.
Niedługo trzeba się było dobrze i całe aby nie i rąk
o dnie. i rąk i rąk i rąk i rąk i rąk
i rąk. Do potory był obrypany i rąk i rąk
i rąk i rąk i rąk i rąk i rąk i rąk
odmiedza i rąk i rąk i rąk i rąk i rąk
i rąk i rąk i rąk i rąk i rąk i rąk
praca i rąk i rąk i rąk i rąk i rąk
16 rok i rąk i rąk i rąk i rąk i rąk
i rąk i rąk i rąk i rąk i rąk i rąk

10467

odnozceni^{nie} ~~nie~~ do nas i mianoło się o tyle że wywieśli
nas kilkadziesiąt kilometrów bliżej wędli łuc kich.
* Tam praca była nie przymusowa i cała ta rozprawa
iżca stworzyła takie że i takom musiał się aby nie
ograniczyć i głowa. Po kilku miesiącach otrzymaliśmy
zwolnienie na wyjazd i ceży stowizdaliśmy się
przed i 15 sierpnia 44 roku wyjechaliśmy na południe
do G. Gymbietu i kąd po jesienu wielu ciężkich
przebiegach dostaliśmy się przez morze Skaryjskie
na ziemie Francji.